

ת"פ 61082/02/19 - מדינת ישראל נגד אביאור פרטוש

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 61082-02-19 מדינת ישראל נ' פרטוש
בפני כבוד השופט עמית מיכלס

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אביאור פרטוש

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום ויריעת המחלוקת

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973; **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); החזקת נכס חשוד כגנוב, לפי סעיף 413 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 18.6.2018 הבחין השוטר אוריין, שעמד אותה עת במחסום משטרת, בנאשם כשהוא רוכב על אופניים חשמליים לכיוון המחסום. כ-15 מטר לפני המחסום עשה הנאשם "פניית פרסה", נסע בכביש בניגוד לכיוון התנועה ונכנס לסמטה. השוטר עלה לניידת, נסע לכיוון הסמטה, ומשהבחין בנאשם כרוז לו בכריזה לעצור בצד. על אף האמור, המשיך הנאשם בנסיעה לכיוון רחוב הארגמן, והשוטר המשיך לנסוע אחריו בניידת. משהבחין השוטר בנאשם בפינת הרחובות הארגמן והלבונה, צעק לעברו "תעצור משטרה", אולם הנאשם המשיך בנסיעתו מהמקום. עוד נטען שבאותן נסיבות החזיק הנאשם בשקית שהכילה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 3.0486 גרם נטו, שלא לצריכה עצמית, אותה זרק על הכביש תוך כדי נסיעה. השוטר רץ אחרי הנאשם, תפס אותו בצווארו, הפילו על הרצפה ועצר. אשר לאופניים החשמליים מסוג JAGER אותם החזיק הנאשם, נטען שיש חשד סביר שהם גנובים, וכי אין בידו להניח דעתו של בית המשפט שרכש את החזקה בהם כדין.

3. לטענת הנאשם לא היו ברשותו סמים, וממילא הוא לא זרק אותם; האופניים עליהם רכב הוחזקו על ידו כדין ואף הושבו לידיו בהמשך על ידי המשטרה; בשעה שהשוטרים קראו לו לעצור, הוא לא היה מודע לכך שמדובר בשוטרים.

עבירת הכשלת שוטר במילוי תפקידו

4. ראיות המאשימה כללו את עדויות השוטרים בשטח, דוחות הפעולה שערכו, הסם והאופניים שנתפסו, חוות דעת מז"פ הקובעת שאכן מדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין ואת הודעת הנאשם.

5. עד התביעה המרכזי היה השוטר אוריין (להלן: אוריין), שסיפר שבאותו היום עבד במשמרת הבוקר עם המתנדבת שרה (להלן: שרה), כאשר השניים הקימו מחסום בכיכר בכניסה לראשון לציון. השוטר ציין שבמקום הייתה ניידת משטרה משולטת. את התנהלות הנאשם תיאר השוטר באופן הבא: הנאשם הגיע לכיוונו כשהוא רכוב על אופניו מכיוון בת ים, וכאשר הבחין בשוטר, "פירסס, נסע נגד כיוון התנועה" ונכנס לסמטה המיועדת לרוכבי אופניים והולכי רגל בלבד. השוטר עלה לניידת והחל לבצע סריקות במקום, וכאשר הגיע לרחוב חיל האוויר, הבחין ברוכב האופניים שעונה לתיאור שראה בהתחלה. כאשר הבחין שהנאשם נכנס לרחוב ממנו לא יוכל לצאת, המתין לו ביציאה מהרחוב. משהגיע אליו הנאשם, צעק לעברו "עצור משטרה", כל זאת בשעה שהוא לובש מדי סיור מזוהים. אוריין תיאר שהנאשם הסתכל לעברו והעיף שקית ניילון לצד ימין שלו. בשלב זה רץ אוריין אחרי הנאשם כשהוא נמצא במרחק קצר ממנו, משך אותו מחולצתו ואף קרע אותה, הורידו לרצפה וקרא למתנדבת שתעמוד ליד החפץ שנזרק. לאחר שהגיע צוות אופנוענים שהוזעק למקום ולאחר שהנאשם הוכנס לניידת, ניגש אוריין לשקית ותפס אותה. משנשאל מה היה בשקית, השיב: "זה היה כמו גביש כזה, משהו לבן, קשיח והיה עטוף בנייר טואלט".

6. בנוסף לעדות השוטר אוריין, הוגש, כאמור, דוח הפעולה שערך (ת/2), בו פירט בזמן אמת את ההתרחשויות אותה תיאר בעדותו. מדוח הפעולה עולה שהמרחק בין השוטר לבין הנאשם, ברגע בו הנאשם הבחין בשוטר ו"פירסס", הוערך על ידו בכ-15 מ', וכי כבר בשלב זה העביר אוריין דיווח על כך ברשת הקשר. את המרחק בינו לבין הנאשם ברגע בו הנאשם יצא מהסמטה ללא מוצא העריך בכ-3 מ'.

7. עדותו של אוריין הותירה עליי רושם מהימן ביותר, וניכר שהוא זכר היטב את האירוע ואת המפגש עם הנאשם. עוד התרשמתי שאוריין השתדל מאוד לדייק בפרטים שמסר, תיאר את ההתרחשויות בשטח בצורה בהירה ורציפה, תוך מתן הסברים הגיוניים לפעולות בהן נקט ולהחלטות שקיבל בשטח בזמן אמת, באופן המתיישב עם ההיגיון ועם השכל הישר. אוריין תיאר את האירוע בפרוטרוט, לא הסתיר חלקים שעלולים להתפרש כלא נעימים עבורו (למשל שקרע לנאשם את החולצה במהלך המרדף, עובדה שהנאשם אישר (עמ' 23)). עוד מצאתי לציין שפעולות השוטר והמתנדבת בשטח עולות בקנה אחד עם הציפייה משוטרים החושדים בקיומה של עבירה פלילית המתרחשת לנגד עיניהם.

8. חיזוק לתיאור שמסר אוריין ניתן למצוא בעדותה של שרה, שותפתו למשמרת, שתיארה את האירוע באופן דומה וכמעט זהה לתיאור שלו. גם עדותה של שרה הותירה רושם חיובי ביותר, וניכר שאף היא זכרה את האירוע לפרטיו. עדותה של שרה הייתה סדורה, רציפה ובהירה, באופן המאפשר לקבוע גם על פיה ממצאי עובדה, בפרט כאשר היא משתלבת ומשלימה את עדותו של אוריין. בעניין זה אציין שגם אם היו פערים קטנים בגרסאות שני השוטרים, הרי שמדובר בהבדלים לא מהותיים המתייחסים לפרטים שוליים ביותר, שאך חיזקו את המסקנה כי השניים לא תיאמו ביניהם

גרסאות, לא בשלב כתיבת דוחות הפעולה ולא טרם הדיון. החשוב לענייננו הוא שליבת ההתרחשות תוארה על ידי השניים באופן דומה, כאשר אך טבעי הוא שכל אחד מהם קלט את שאירע בדרך מעט שונה.

בדומה לאוריין, גם שרה תיארה את בריחת הנאשם מהם ברגע שהבחין בהם עם הגעתו לאזור המחסום. עוד תיארה את החיפוש שערכו אחריו, ואת המרדף הקצר שהתנהל ברגע שאותר. בדומה לאוריין, הבהירה שרה שהשניים כרזו לנאשם לעצור רק בשלב השני של האירוע, ולא בכיכר עצמה (עמ' 21), עובדה שאף הנאשם אינו חולק עליה.

בנקודה זו יש לציין שעל אף שגרסת שני השוטרים עמדה בסתירה חזיתית לגרסאות הנאשם בבית המשפט ובמשטרה, לא טען הנאשם בשום שלב שהם משקרים, ולכל היותר ניסה להסביר שכך כנראה קלטו השניים את האירוע (ראו עמ' 24 ש' 24-25).

9. מנגד, מצאתי את עדות הנאשם כבלתי מהימנה, מופרכת ולעתים אף מגוחכת, כאשר בין לבין אישר הנאשם חלק מתיאורי השוטרים. תחילה יש להזכיר שהנאשם בחר לשתוק במענה לחלק מהשאלות עליהן נשאל במהלך חקירתו במשטרה, ולגבי יתר השאלות הכחיש באופן גורף שעבר כל עבירה פלילית. מכאן, שהגרסאות שמסר במהלך עדותו בבית המשפט הן בגדר עדות "כבושה", להן יינתן, ככלל ובהעדר הסבר סביר לכבישת העדות, משקל נמוך, אם בכלל.

כך, למשל, אישר הנאשם בעדותו בבית המשפט שהבחין במחסום ובשוטרים, ואישר שכאשר השוטרים ראו אותו "שברו מחסום ובאו לכיוון שלי" (עמ' 22 ועמ' 23 ש' 7). כלומר, הנאשם היה מודע לכך שהשוטרים עוזבים את המחסום על מנת להגיע אליו, אולם הוא בחר לעזוב את המקום ולא המתין להם ("לא עצרתי המשכתי בנסיעה רגילה" עמ' 23 ש' 11). לעומת זאת, בחקירתו במשטרה הכחיש שברח, וכאשר נשאל מפורשות כיצד הוא מתמודד עם טענת השוטר, השיב: "לא ברחתי. לא יודע מה הוא רוצה. זה לא אני" (ת/3 ש' 29). דוגמא נוספת לחוסר הסבירות בתשובות הנאשם מצאתי בתשובה "לא שמעתי" (ת/3 ש' 37-39), שמסר במענה לשאלה מדוע לא עצר למרות שהשוטרים כרזו לו לעצור. כזכור, המרחק בין הנאשם לשוטרים היה קטן ביותר, האירוע התרחש בשכונת מגורים שקטה, ומכאן שגרסת הנאשם אינה סבירה בנסיבות העניין.

10. בהמשך עדותו, התפתחה גרסת הנאשם אף יותר עד כדי חוסר אפשרות לתת בה אמון כלשהו. הנאשם שב ואישר שראה את המחסום המשטרתי וזיהה אותו ככזה, וכן שראה במחסום ניידת ושוטר. הנאשם אף אישר שבהמשך השוטר כרז לו לעצור. ניכר אף שהנאשם זכר היטב את האירוע כאשר שלל שראה באותה נקודת זמן את השוטרת (עמ' 25 ש' 8-3, 18). ואולם, תוך זמן קצר ביותר, במהלך חקירתו הנגדית, שינה הנאשם את גרסתו מן הקצה אל הקצה, כאשר לפתע נקט בקו הגנה אחר, כאשר אמר: "לא יודע מי זה השוטר, יש גם הרבה תחפושות למשטרה, אני מהאליבי שלי המשכתי כרגיל. מהביטחון שלי המשכתי כרגיל בנסיעה לכיוון של איפה שרציתי ללכת למרות ששמעתי אותם כורזים, הם אמרו 'תעצור' לא זוכר 'תעצור'. חשבתי שאולי זו תחפושת, לא יודע להסביר, זה יכול להיות שלא משטרה. לא קרה מקרים שאנשים התחפשו לשוטרים?" משנתבקש להסביר את תשובתו המפתיעה, בפרט כאשר האירוע לא התרחש במועד הסמוך לחג הפורים, שב הנאשם ודבק בגרסת התחפושת. גם כאשר הקשה עליו התובע ושאל אותו אם אפשר "להתחפש" גם לניידת משטרה, לא התבלבל הנאשם והשיב: "גם אפשר, יש אפשרות להכל היום". לשמוע ולא להאמין.

11. תשובותיו המתחמקות של הנאשם במהלך חקירתו במשטרה באו לידי ביטוי, בין היתר, גם באמירות של "לא

זוכר", למרות שהאירוע התרחש זמן קצר קודם לכן. תמוה כיצד הנאשם, שלא זכר את האירוע בסמוך למועד התרחשותו, זכר את האירוע במהלך מסירת העדות בבית המשפט, ומסר גרסה, ולעיתים אף כמה גרסאות, לשאלות שנשאל.

במאמר מוסגר אציין שהנאשם בחר "שלא לזכור" גם פרטים בסיסיים כבר ברגע בו נעצר על ידי אוריון בשטח, כמו שמו ושם משפחתו, שם הוריו וכתובתו (ת/1, ת/2). גם אם הייתי מקבל את גרסת הנאשם, לפיה לא עצר מאחר שלא שמע את הכריזה או שלא ידע שמדובר בשוטרים, עדיין לא שמעתי מפיו כל הסבר מדוע לאחר שנעצר ונאזק סירב להזדהות. ניתן לראות בהתנהלות זו של הנאשם משום "התנהגות מפלילה", המהווה חיזוק נוסף לראיות המאשימה. התנהגות זו אף אינה מתיישבת עם טענת הנאשם לנוכחות אקראית ותמימה במקום, בפרט כאשר היא משתלבת עם בריחה פיזית מהשוטרים וסירוב להיענות לקריאתם לעצור.

12. ואולם, גם כאשר הנאשם מסר גרסה לחלק מהשאלות, תשובותיו היו לא עקביות ועוררו חוסר אמון. כך למשל הסביר תחילה שהמשיך בנסיעתו על מנת להיכנס לשכונה על מנת לפגוש חבר שחיכה לו בגינה (עמ' 23 ש' 1), בעוד שבהמשך תיאר שהמשיך בנסיעתו והגיע לדוד שלו (עמ' 23 ש' 11). מעבר לעובדה שמדובר בגרסה כבושה שלא בא זכרה במהלך חקירתו במשטרה, ומעבר לסתירות בין שני התיאורים שמסר, הרי שהנאשם אף לא טרח לזמן את החבר או את הדוד כעדי הגנה מטעמו, ומכאן שיש לדחות גרסתו זו מכל וכל.

13. מעבר לאמור, נוצר רושם שהנאשם מסר לא פעם תשובות בעלמא. כך למשל טען שהשוטרים מצאו את השקית במרחק של "50 או 300 או 400 מטר" ממנו, אולם בהמשך דבריו אישר שהשקית נתפסה "כמה מטרים" ממנו. משנתבקש להמחיש את המרחק, הצביע על מרחק שהוארך בכ-3 מ' בלבד (פרוט' עמ' 23, 26). באופן דומה שינה מעת לעת את גרסתו בקשר לשאלה אם שמע או לא שמע את השוטר צועק לו לעצור, כאשר לעיתים מסר ששמע (עמ' 26 ש' 8), לעיתים אמר שלא זוכר (עמ' 27 ש' 7), ולעיתים אמר שלא שמע (ת/3, עמ' 27 ש' 12).

למעלה מן הצורך אציין שגם אם ניתן היה לקבל את טענת הנאשם כי לא שם לב לכך שהשוטרים מבקשים ממנו לעצור בתחילת האירוע (בכיר), הרי שלא ניתן לקבל טענה דומה לגבי השלב השני של האירוע, בו כרזו לו השוטרים לעצור בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים.

נוכח כל האמור, מצאתי שהוכחה עבירה של הכשלה או הפרעה לשוטר במהלך מילוי תפקידו.

שיוך הסם לנאשם

14. הנאשם לא חלק על כך שהחומר שנתפס היה סם מסוכן, אולם טען שהסם אינו שלו ושלא זרק את השקית. טענת הנאשם עומדת בסתירה חזיתית לתיאור שמסר אוריון, שסיפר שראה במו עיניו את הנאשם כשהוא זורק את השקית ואת מקום נפילת השקית. אוריון סיפר שעמד "מאד מאד קרוב" לנאשם בשעת הזריקה, כ-3 עד 4 מ' ממנו, כאשר היה בקשר עין רציף עמו (פרוט' עמ' 14). מאחר שהיה עסוק בהשתלטות על הנאשם, צעק לעבר המתנדבת

שרה לעמוד ליד השקית, ובהמשך ניגש לשקית, והרים אותה בעצמו, תוך שהוא משתמש בכפפות. משעומת עם טענת הנאשם כי לא זרק את השקית, עמד על כך שראה את הנאשם זורק את השקית.

15. ואולם, אוריין לא היה היחיד שראה את הנאשם זורק את השקית ובה הסם. המתנדבת שרה תיארה בעדותה שבמהלך המרדף הנאשם: "... זרק משהו אז הוא נתפס, הייתי בקשר עין עם מה שנזרק בצד... ראיתי את הזריקה גם". בהמשך דבריה תיארה שרה את השקית עצמה ("שקופה ובתוכה נייר טואלט מגולגל"), תוך שהבהירה שהייתה במרחק של "מטר וחצי שניים" מהנאשם. גם לאחר הזריקה המשיכה שרה להיות בקשר עין עם המוצג עד להגעת השוטרים הנוספים למקום (פרוט' עמ' 19). שרה אף נתנה מענה לטענה החלופית של ההגנה, לפיה לא נרשם בשום מקום שהשקית הייתה החפץ היחיד שהיה מונח במקום הזריקה, והבהירה שמעבר לעובדה שראתה במו עיניה את הזריקה ואת מקום הנפילה, הרי שהיה מדובר בכביש (להבדיל, למשל, משטח פתוח או שטח מלוכלך בו זרוקים חפצים נוספים). משעומתה בחקירתה הנגדית עם הטענה שאוריין אמר שהוא זה שאמר לה לעמוד ליד השקית, הסבירה שאין סתירה בין השניים, שכן גם היא ראתה את הזריקה (עמ' 21).

16. במסגרת סיכומיה טענה ב"כ הנאשם כי תפיסת הסם לא הייתה חוקית, שכן השוטר אוריין כלל לא היה צריך לפתוח במרדף אחרי הנאשם, וככל שלא היה רודף אחריו לא היה תופס את הסם. טענה זו יש לדחות מכל וכל. אוריין, שעמד במחסום יזום של המשטרה לתפיסת עברייני תנועה, ראה את הנאשם מבצע עבירת תנועה לנגד עיניו, כאשר עמד במרחק קטן מאוד ממנו. השוטר הסביר שברגע שהנאשם ראה את הניידת ואת השוטרים, סב לאחור ("פירסס", כלשונו), והסביר שאין מדובר בפניית פרסה בנתיב הנגדי, אלא באותו נתיב נסיעה, כך שהנאשם רכב למעשה נגד כיוון התנועה. מעבר לכך שהתנהגות זו מהווה עבירת תנועה, ניתן לראות בה אף "התנהגות מפלילה", המעוררת חשד שמא לנאשם יש מה להסתיר או שמא הוא מבוקש על ידי המשטרה ומנסה לחמוק ממנה על מנת שלא להיתפס. בשים לב לאמור, הייתה לשוטר זכות, שלא לומר חובה במסגרת מילוי תפקידו, לברר את החשד שהתעורר בלבו ולחתור למגע עם הנאשם. אשר על כן מצאתי שהסם נתפס כדין.

17. אשר לטענה העובדתית החלופית של ההגנה, לפיה ככל שייקבע שהסם שייך לנאשם, הרי שאין מדובר בהחזקה שלא לצריכה עצמית, מצאתי שיש לדחותה מכל וכל, זאת ממספר נימוקים. האחד, הכחשתו הגורפת של הנאשם שהסם שייך לו. השני, כמות הסם, הגבוהה בהרבה מהחזקה הקבועה בחוק. השלישי, טענת הנאשם, הן במהלך חקירתו במשטרה והן במהלך עדותו בבית המשפט, כי אינו משתמש בסמים (ת/3 ש' 13; פרוט' עמ' 29 ש' 2). בשים לב לגרסתו הראשונה של הנאשם, לפיה הסם כלל לא שייך לו, אין רבותא בשאלה אם הסם שהיה בשקית היה מחולק למנות אם לאו.

האופניים - האם נכס חשוד כגנוב?

18. האופניים המדוברים הם אותם אופניים עליהם רכב הנאשם במהלך האירוע, ובאמצעותם ברח מהשוטרים. ואולם, נשאלת השאלה האם די בכך כדי להחשידם כגנובים? לאחר בחינת מכלול הראיות, הגעתי לכלל מסקנה כי לא הוכחו יסודותיה של עבירה זו. ואסביר. השוטר אוריין, שאת גרסתו קיבלתי באופן מלא ובלתי מסויג, לא מסר בשום שלב, בין אם במהלך עדותו בבית המשפט ובין אם בדוח הפעולה שערך, כי בשלב כלשהו התעורר בלבו חשד שהנאשם רוכב

על אופניים גנובים, והסביר שכל שעורר את חשדו היו התנהגותו ברגע שראה את השוטרים ליד הכיכר, ובהמשך זריקת השקית ובה הסמים.

19. תמיהה נוספת עולה מהחלטת המשטרה להשיב לידי הנאשם את האופניים לאחר חקירתו. נכון הדבר שהנאשם לא זכר היכן ומתי קנה את האופניים, ואף לא סיפק הסבר לכך במהלך חקירתו במשטרה (ראו ת/3 עמ' 2-3). ואולם, אין משמעות הדבר שכל אימת שמאן דהוא לא יזכור היכן קנה פריט מסוים או שלא ישמור על הקבלה שנמסרה לו, יוביל הדבר להגשת כתב אישום פלילי, כל עוד לא קיימים סימנים מחשידים מקדימים. במלים אחרות, הקבלה או מסירת פרטי הקניה יכולים לסייע לחשוד בהפרכת החשד, אולם אין בהיעדרם כדי לבססו. מעבר לאמור, על אף ששתיקת הנאשם יכולה לחזק את ראיות המאשימה, עדיין על המאשימה להצביע על ראיה פוזיטיבית, המקימה חשד להיות הנכס גנוב (למשל אופניים ייחודיים או יקרות ערך, תפיסה של יותר מזוג אופניים אחד, תפיסה במקום או בזמן שאינם סבירים וכיו"ב). לא כך הם פני הדברים בענייננו. חיזוק למסקנתי זו ניתן למצוא אף בשאלות שהפנה החוקר לנאשם בקשר למשקפי שמש, כובע ומכשיר טלפון נייד שנמצאו אף הם ברשותו. על אף שהנאשם לא מסר גרסה אשר להימצאות חפצים אלו ברשותו, לא נטען נגדו כי החזיקם כאשר יש עליהם חשד שהם גנובים, בשונה מהדרך בה בחרה המאשימה לנקוט כלפיו בקשר לאופניים. גם התנהגותו המפלילה של הנאשם בשטח, קרי - הימלטות מהשוטרים, אינה מסייעת לתביעה, שכן ניתן להסבירה בסם שהחזיק ובניסיון להתחמק מהמשטרה לבל ייתפס כשהסם ברשותו. חיזוק למסקנה זו ניתן למצוא בעובדה שרק כאשר הנאשם הבין שאין באפשרותו לחמוק מהשוטרים בשלב השני של האירוע, השליך את הסם מידי, להבדיל מהאופניים, מהן לא ניסה להיפטר בפרק הזמן שבין השלב בו ברח מהשוטרים בתחילת האירוע ועד לשלב בו אותר על ידם ברגע בו יצא מהסמטה.

להשלמת התמונה אציין שעל אף ה"חשד" להיות האופניים גנובים, הם הושבו לידי הנאשם, מבלי שניתן לכך כל הסבר על ידי המאשימה בסיכומיה.

20. לא נעלם מעיניי שגם בבית המשפט לא ידע הנאשם למסור פרטים על אודות סוג האופניים (עמ' 24). ואולם, גם בכך אין כדי לסייע למאשימה, בהינתן שלא כל אדם זוכר את שמה של יצרנית האופניים שברשותו, או את הדגם אותו רכש.

21. בנסיבות הללו מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב.

תוצאה

22. לאחר שמצאתי לקבל באופן מובהק ובלתי מסויג את גרסת השוטרים, ובמקביל מצאתי לדחות מכל וכל את עדות הנאשם בהיותה "כבושה" ובלתי מהימנה בעליל, ובהעדר מחלוקת אשר להיות החומר שנזרק סם מסוכן, מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, ולזכותו, מחמת הספק, מעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב.

ניתנה היום, ז' אייר תשפ"א, 19 אפריל 2021, במעמד הצדדים